

De Wondere Vogelwereld van O.C. Hoymeyer.

Wierpoot

Nupharialius patas L 18 cm

Niet algemene en zeer plaatselijke, enige amfibische niet-bestaande vogel. Altijd in nabijheid van waterpartijen. Dit kunnen stilstaande plassen zijn, heidevennen, sloten, zacht kabbelende beken, meanderende kleine rivieren met rijke oeverbegroeiing; maar ook bij of in ijskoude, boven de boomgrens gelegen alpenmeren kan de Wierpoot worden waargenomen. Glashelderheid alsmede de minimale diepte van 25 centimeter van het water zijn onontbeerlijk.

Was in Nederland uitgestorven, mede door het gebruik van de vele fosfaten met de daarmee samenhangende algemene vertroebeling van het oppervlaktewater, doch door de sterke kwaliteitsverbetering zijn er de laatste jaren weer enkele waarnemingen bekend (onder andere Sint-Janswater in Noord-Brabant, bovenloop Kromme Aa in Zuidoost-Drenthe en de Zalige Nattigheid in Zuid-Limburg).

Ietwat gedrongen verschijning. Verenpak diepblauw met groenige accenten op de flanken. Zie uiterst kleine, bijna te verwaarlozen grijze snavel. Forse, sterk genagelde, naar zwart gaande poten. In verhouding redelijk grote, ietwat opbollende ogen. Leeft de helft van het jaar onder water, waarbij de kieuwachtige organen aan beide zijden van de kop de ademfunctie van de longen overnemen. Bij het aflopen van de zomer en het dalen van de temperatuur verruilt de Wierpoot het verblijf op het land voor dat van onder water. Gedurende enkele weken wordt de vetvoorraad opgebouwd door een menu van kleine vis, insecten, larven en watervlooien, alsmede waterplanten en algen.

Tegen de tijd dat de winter invalt 'graaft' de Wierpoot zich in de slijkerige bodem in, waarbij alleen de kop boven de modder uitsteekt. Met gesloten ogen en een naar de tussen de 3 en 5 graden dalende lichaamstemperatuur gaan de vogels minimaal drie maanden in winterslaap. Bij het aanbreken van de lente ontwaken de vrouwtjes als eerste en leggen een streng van enkele honderden schaallose, doorzichtige eieren, die een willekeurig voorbijkomend Wierpootmannetje met zijn spermacellen bevrucht. Deze zogenaamde 'uitwendige bevruchting' vindt in alle rust plaats, zonder het, vaak vermoeiende baltsgedrag en de uiteindelijke paring met de zogenaamde 'inwendige bevruchting'.

Van de vele aan hun lot overgelaten eieren komt door predatie van roofvissen zoals snoek en baars maar een enkele tot volledige wasdom. Slechts weinig exemplaren verlaten als juveniele vogel het water om aan land tot volwassen Wierpoot door te groeien.

Gewoonlijk zwijgzaam, doch het vrouwtje kan bij het uit het water komen een vrij luid zuchtend steunen laten horen. Mannetjes laten bij het uitschudden en poetsen van het donnatte verenkleed vaak donker borrelende, klokkende keelklanken horen, die wel doen denken aan het leegschenken van een pijpje bier in een glas.

Volksvogelwijsheid

Herkomst Nederland (ca. 1921): "Zien wij den Poot van Wier in 't water gaan, is 't met het zomertje gedaan!"

Iedere week beschrijft O.C. Hoymeyer een vogel die aan zijn brein is ontsproten.

De Wierpoot blijft lang onder water.

Recycling interview

Textiel uit de straatcontainer belandt nog te vaak in de verbrandingsoven. De start-up Drop & Loop wil zichtbaar maken hoe afgedankt textiel een tweede leven kan krijgen en geeft zelf het goede voorbeeld.

Zo wordt afgedankte kleding wél hergebruikt

tekst **Annelies Roon**
foto **Arie Kievit**

Dat lang niet al het apart ingezamelde textielafval de gedroomde doorstart krijgt is één ding, maar het afvalprobleem is nog veel breder. "Jaarlijks belandt ruim de helft van de totale hoeveelheid afgedankt textiel bij het restafval: dat is 150 miljoen kilo. Alleen al in Nederland", zegt Susan de Vries, een van de oprichters van Drop & Loop.

Ze zit aan een lange tafel in een licht hoekpand in een Rotterdamse woonwijk: het kantoor van medeoprichter Carlijn Oosthoek, die de dertig nog niet heeft aangetikt, maar met Drop & Loop al haar derde bedrijf op haar naam heeft staan. "Eh... Youp..." roept Oosthoek over haar schouder. Een van haar werknemers zit achter zijn scherm ongemerkt mee te neuriën met de muziek op zijn koptelefoon. "Huh? Oh, sorry!" zegt Youp. Zijn vlijtige collega's grinniken.

Op tafel ligt een stapeltje huishoudtextiel, een weekendtas, een paar rugzakken en wat items uit de Back to School-collectie die de jonge ondernemers hebben laten maken van textiel dat ze zelf inzamelden met hun systeem. Want dat is kort door de bocht het idee van Drop & Loop: je levert je oude textiel in en ziet met eigen ogen wat ervan gemaakt wordt.

Een documentaire over waterverbruik vormde de aanleiding voor de start-up, vertelt De Vries: "Daarin zag ik hoe ongelooflijk veel water in de fast fashion-industrie verbruikt wordt én hoeveel kleding en textiel wordt geproduceerd en weggegooid. Dat is echt een onwijs groot probleem waar ik nog helemaal geen idee van had."

Kort daarna liepen De Vries en Oosthoek elkaar tegen het lijf. Ze kenden elkaar van de master Innovatie Management aan de Erasmus Universiteit. Oosthoek: "Susan was helemaal gegrepen door het onderwerp. Ze wilde er wat mee, vertelde ze bij een kopje koffie. En ze zocht iemand om dat samen mee te doen. Ik was toen nog helemaal niet met duurzaamheid bezig. Toch ontstond al snel een idee: iets met inzamelen en daar een beloning aan koppelen. Twee weken later dacht ik ineens: ik ben de persoon die Susan zoekt."